

та домашнитѣ на Златка се завърнжли отъ работа и останжли много зачудени, като видѣли, че намѣсто Златка въ постѣлжитѣ лѣжи друга жена. Тѣ не се уплашили никакъ, защото отъ първото съживяване на Златка вѣрвали, че тя и този пѣтъ ще се яви нѣкой день при тѣхъ. Отъ този день домашнитѣ на Златка забѣлѣжили, че на тѣхната ябълка всѣкой день кацала една птица и пѣла жаловита пѣсня. Каква е тази птица, никой не знаелъ. Най-послѣ намислили да уловѣтъ тази птица, за да ѝ разгледатъ. Турили примка и ѝ уловили. Като ѝ разглѣдали, видѣли на главата ѝ топчаста игла. „Горката птица, казали всички, ето защо ѝ пѣла жална пѣсенъ толкова врѣме!“ „Да извадимъ иглата, за да се не мѣчи горкото животно,“ повторила Златкината свекърва. Но о, ново чудо! Като извадили иглата, птичката се прѣобърнжала на Златка! Тогава тя разказала отъ край — до край всичко, каквото е вършила мащехата ѝ майка. Когато разказвала жалостната си история, при нея имало много челоуѣци, които дошли да ѝ видѣтъ. Тѣ се ядосали на мащехата и ѝ раскъсали на части и ѝ хвърлили на кучетата.
